

ת"פ (עכו) 57116-01-11 - הועדה המחוזית לתכנון ובנייה - מחוז צפון נ' ג'ומעה כעביה ז"ל

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 57116-01-11 הועדה המחוזית לתכנון ובנייה - מחוז צפון נ' כעביה
תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט וויליאם חאמד

המאשימה: הועדה המחוזית לתכנון ובנייה - מחוז צפון
המשיבה:
נגד

הנאשם: ג'ומעה כעביה ז"ל
המבקשת: גאזיה כעביה ת.ז. 020272704
מעמד. כינוי צד ג'

החלטה

מבוא:

1. בקשה לדחיית מועד ביצוע צו הריסה שיפוטי.
2. הבקשה הוגשה מטעם המבקשת הנ"ל, אלמנתו של הנאשם בתיק זה, המנוח מר ג'ומעה כעביה ז"ל.
3. הוגשה תגובה בכתב מאת המשיבה.
4. דיון במעמד הצדדים התקיים ביום 01.12.24.

טיעוני המבקשת:

5. בטיעוניה בכתב, במסגרת הבקשה, וכן בטיעוניה בדיון הנ"ל, טוענת המבקשת כי היא היורשת כדין של זכויות בעלה המנוח במבנה הרלבנטי, ומבקשת להשהות את ביצוע צו ההריסה השיפוטי שניתן כנגד הנאשם בתיק זה בגזר דין מיום 8.5.16.
6. לטענת המבקשת, כתב האישום כנגד בעלה המנוחה הוגש בשיהוי רב של מספר שנים, ויש לייחס לדבר משקל גם במסגרת ההליך כאן לעיכוב ביצוע צו ההריסה שניתן בגזר הדין.
7. עוד טוענת המבקשת, כי דיונים מתקיימים בוועדות התכנון לצורך הפקדת תכנית, וכי ההליך התכנוני, מכוחו ניתן יהיה בהמשך להוציא היתר בניה למבנה, נמצא בשלבים סופיים של בחינת התנאים הנדרשים לצורך אישור התכנית להפקדה, עפ"י החלטת הוועדה המחוזית.
8. לטענת המבקשת, ההליך התכנוני הנ"ל ננקט ע"י רשויות המדינה, לרבות הרשות המקומית ומשרד השיכון, ואין להשלים עם מצב בו רשות אחת מקדמת הליך תכנוני להכשרת מבנה, בעוד שרשות אחרת היא המשיבה כאן פועלת להריסת אותו מבנה.
9. המבקשת טוענת כי היא בת 80, המבנה משמש אותה למגורים מזה 70 שנה, ואין לה מקום אחר להתגורר בו, וביצוע הצו בשלב זה יגרום לה נזק בלתי הפיך.
10. עוד נטען כי צו ההריסה פקע עם מותו של הנאשם, בעלה המנוח של המבקשת.

טיעוני המשיבה:

11. המשיבה מבקשת לדחות את הבקשה. לטענתה, ההליך התכנוני עליו הצביעה המבקשת הוא בשלב ראשוני של בחינת תנאים שבכפוף לקיומם ניתן יהיה להפקיד את התכנית, ולאחר מכן זו תפורסם לציבור וידרשו דיונים בהתנגדויות שתוגשנה.
12. המשיבה טוענת כי אין בסיס בחוק לטענה כי צו ההריסה פגע עם מות הנאשם. שכן, במסגרת גזר הדין בית המשפט הסמיך את המשיבה לבצע את הצו במידה והנאשם לא יבצע אותו, ולחייבו בהוצאות ההריסה.
13. לטענתה, אין מקום לטענה של שיהוי בהגשת כתב האישום, שכן עניין זה נדון במסגרת התיק העיקרי ונלקח בחשבון במסגרת גזר הדין.

דין והכרעה:

14. הנאשם הורשע, במסגרת פרט האישום הראשון לכתב האישום, בביצוע עבירות של שימוש הטעון היתר במקרקעין, שימוש טעון היתר בסטייה מתוכנית, ושימוש בקרקע חקלאית בניגוד להוראות התוספת הראשונה לחוק, בכך שעשה שימוש כאמור במבנה שהוקם ללא היתר בשטח של 168 מ"ר לערך ואוהל בשל של 50 מ"ר לערך, וכן במבנה לשירותים וחדר כביסה בשטח של 6 מ"ר לערך.
15. כן הורשע, במסגרת פרט האישום השני בעבירות של בניה ללא היתר ושימוש ללא היתר ובסטייה מתכנית בכך שהקים ללא היתר תוספת בניה למבנה הנ"ל בשטח של 95 מ"ר לערך.
16. בגזר הדין מיום 8.5.16 נדון הנאשם לעונשים של קנס כספי, כפל אגרה והתחייבות. בצד זאת, הוטל על הנאשם צו הריסה לפיו הוא נדרש להרוס את עבודות הבניה הנ"ל וזאת תוך 18 חודשים מיום מתן גזר הדין, ובמידה ולא יבצע צו זה, תהיה המאשימה, המשיבה כאן, רשאית לבצעו ולחייב את הנאשם בהוצאות ההריסה (להלן: "צו ההריסה").
17. בהמשך הגיש הנאשם בקשה לעכב את ביצוע צו ההריסה ובהחלטה מיום 13.5.18 בקשה כזו נדחתה וזאת גם על רקע העובדה שטרם הוגשה באותו מועד תכנית מפורטת, ולפי התכנית שבתוקף ייעוד הקרקע לשמורת טבע ומרקם שמור משולב ובעל רגישות נופית סביבתית גבוהה.
18. דינה של הטענה של המבקשת כי תוקפו של צו ההריסה פג עם פטירת בעלה המנוח, להידחות. שכן, במסגרת גזר הדין נקבע כי במידה והנאשם לא יבצע את הצו בחלוף 18 חודשים ממועד גזר הדין, תהיה המאשימה רשאית לבצע את הצו. מכאן, צו ההריסה בתוקף, ואי ביצוע הצו הוא ביטוי של המשך הפרתו והמשך ביצוע עבירה של שימוש ללא היתר.
19. גם הטענה כי יש לעכב את ביצוע הצו בשל שיהוי בהגשת כתב האישום דינה להידחות, שכן מדובר בטענה רלבנטית לענישה, במסגרת גזר הדין ולא להליך מהסוג שבפניי.
20. צו ההריסה נכנס לתוקף בחלוף 18 חודשים ממועד גזר הדין, היינו בתחילת שנת 2018.
21. לעניין עיכוב ביצוע צו הריסה שהוטל במסגרת גזר הדין נקבע, במסגרת הוראת סעיף 254ד לחוק התכנון והבניה, כי הצו יבוצע ע"י המורשה בתוך 30 ימים מיום מתן הצו, וביהמ"ש מוסמך לדחות את מועד ביצוע הצו, מטעמים מיוחדים, למועד נדחה אך לא יותר משנה מיום שניתן הצו. כאמור, מועד ביצוע צו ההריסה נקבע למועד נדחה למשך 18 חודשים מיום מתן גזר הדין.

22. לא מצאתי כי קיים הסדר בחוק התכנון ובניה לבסס מתן ארכה לביצוע צו הריסה, שניתן במסגרת גזר דין, בחלוף מספר שנים ממועד מתן הצו וגזר הדין האמור.

23. גם בהנחה וקיימת לבית המשפט הסמכות לדון בבקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה שיפוטי בחלוף שנים ממועד שזה ניתן, ולא רק בתוך התקופות הקבועות בחוק הנ"ל, וכי בית המשפט רשאי להורות כאמור משיקולי צדק, הרי שבמקרה שבפניי, לא שוכנעתי כי חל שינוי מהותי במצב התכנוני בעניין המקרקעין הרלבנטי. העובדה כי ננקט הליך תכנוני לשינוי ייעוד, אין בה כשלעצמה כדי להצדיק להורות על עיכוב ביצוע צו הריסה שיפוטי, מחמת שיקולי צדק, שעה שלא קיים אופק תכנוני והיתר בניה אינו "בהישג יד".

24. אומנם, הוועדה המחוזית אישרה תנאים להפקיד תכנית, כפי שהצהירו הצדדים, אך אין לומר כי המדובר בשלב מתקדם אשר יש בו כדי להצביע על הסיכויים לכניסת אותה תכנית לתוקף. התנאים שנקבע בצד ההחלטה הנ"ל של הוועדה המחוזית טרם קוימו. אף לאחר שיתקיימו התנאים כאמור, יהיה צורך בפרסום התכנית, אז תוגשנה התנגדויות מטעם גורמים שונים, והרשויות המוסמכות תידרשנה לדון בהתנגדויות הנ"ל. גם בהנחה וגם שלב זה ממוצה, יידרש עוד זמן לא קצר עד לכניסת התכנית לתוקף ואז יחל הליך של מתן היתר.

25. השלבים הנ"ל דורשים פרק זמן ארוך, ובמצב זה אין לומר כי בשלה העת להורות על עיכוב ביצוע הצו מחמת קיומו של אופק תכנוני, כנטען.

סוף דבר:

לכל האמור, אני דוחה את הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ה, 08 דצמבר 2024,
בהעדר הצדדים.